

der mødte paa Valgdagen? Har det været Højre- eller Venstrepartiet? Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister derved har villet udtale, at den Pøbel, der efter Ministerens Udtalelser var til Stede ved de offentlige Valghandlinger, har tilhørt Højre.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg vil til den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, udtale, at han vistnok maa være enig med mig i, at der overalt, og i Særdeleshed i en hvilken som helst stor By, findes en Del Pøbel, og den møder fortrinsvis ved den offentlige Valghandling. Pøbel, antager jeg, udgør nærmest et Parti for sig selv, i alt Fald ved jeg ikke, til hvilken politisk Retning den skulde henregnes. Med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelse om, at jeg havde erklæret, at den offentlige Forhandling paa Valgdagen ikke staar i fjerneste Forbindelse med en Lov om hemmelig Afstemning, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at det har jeg ikke udtalt. Jeg har udtalt, at den ikke staar i nogen nødvendig Forbindelse dermed. Jeg tror, at det er alt for stærkt at sige, at den ikke staar i fjerneste Forbindelse dermed, tværtimod, den staar i en ikke ringe Forbindelse dermed. Men man kan ganske vist vedtage en Lov om hemmelig Afstemning, og alligevel bibeholde den offentlige Valghandling, det viser sig allerede ved det Forslag, som her foreligger.

Ellinger: Det foreliggende Forslag er ikke et Forslag, der er sendt hened fra Landstinget, men et Forslag, der er kommet ind ved privat Initiativ. Der er derfor ikke nogen Grund til ikke at gøre det saa godt som muligt, inden det gaar op i Landstinget — det er jo muligt, at vi ikke se det igen. Erkender nu den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at der i § 15, sidste Stykke, er et Brud paa Princippet om hemmelig Afstemning, et Brud, som meget let kan rettes ved, at man forandrer det derhen, at vedkommende Vælger selv kan bestemme, hvem han vil tage med ind til at foretage den skriftlige Afstemning, saa forekommer det mig, at man er ude over denne Vanskelighed, og saa er Forslaget en Gennemførelse fuldt ud, og saa for de blinde, lamme osv., som ikke kunne stemme selv, af Princippet om hemmelig Afstemning. Derfor tillader jeg mig at henstille til den ærede Ordfører, hvis han, som jeg formoder efter hans Udtalelser før, er enig med mig deri, at Lovforslaget paa dette Punkt ændres i den paa-gældende Retning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Krabbe): Maa jeg blot gøre en kort Bemærkning til dette. Af Grunde, jeg tidligere har nævnt ved Forelæggelsen, vil jeg anse det for hensigtsmæssigst, om dette Ting vilde lade Landstinget faa Forslaget i den Skikkelse, hvori Landstinget selv senest har vedtaget det. Det ærede Medlem har Ret i, at formelt set er Lovforslaget ikke sendt os fra Landstinget, men den Tekst, her foreligger, er den, der senest er vedtagen i Landstinget ved dets seneste Behandling af Sagen. Dette var en 2den Behandling, saaledes at Lovforslaget ikke kunde komme tilbage til os; men det er Landstingets Tekst, som her foreligger. Jeg tror derfor, det er hensigtsmæssigst til Sagens videre Fremme, at Lovforslaget kommer over til Landstinget, saaledes som Landstinget senest har vedtaget det.

Ellinger: Jeg skal dog minde om, at da vi fik Landstingets forrige Forslag om hemmelig Afstemning, vare baade den ærede Ordfører og jeg enige om, at saadan kunde vi ikke gennemføre dette Forslag. Den Omstændighed, at det kom saaledes fra Landstinget, var ikke bindende for os til netop at gennemføre det i denne Skikkelse. Vi gjorde det, som sagt, ikke forrige Gang, og vi skulle jo ikke vedtage Forslag for at behage Landstinget. Vi skulle vedtage Forslagene saa gode, som det er os vel muligt at gøre dem henede, og finde vi selv, at der er Fejl i Forslagene, er der ingen Grund til ikke at rette dem, førend de gaa op til Landstinget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Krabbe): Situationen var jo en helt anden den Gang, Folketinget fik Forslaget fra Landstinget, end den senere blev. Sagen var jo den, at Lovforslaget vel gik ud paa en skriftlig Afstemning, men ikke paa en virkelig hemmelig Afstemning. Her i Folketinget ændrede vi det saadan, at der gennemførtes en virkelig hemmelig Afstemning. Da vi havde gjort det, havde vi den Tilfredsstillelse, at Alverden derefter var enig med os; Regeringen var enig med os, det udtalte Indenrigsministeren, og Landstinget sluttede sig til samme Betragtning. — Landstinget vedtog det af os ændrede Lovforslag med nogle uvæsentlige, i alle Tilfælde uprincipielle Forandringer. Men naar dette nu er Tilfældet, saa tro vi — ikke for at vise en Courtoisie mod Landstinget, hvilket vi for Resten gerne